

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἀνάβασις νέου πατριάρχου εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεωρεῖται πάντοτε γεγονός ἐπίσημον διὰ τὸ ἑλληνικὸν γένος καὶ δι' ὅλον ἀνεξαίρετως τὸν ὀρθόδοξον κόσμον· ἰδιαιτέραν ὁμῶς σημασίαν ἔχει ἡ ἄρτι διεξαχθεῖσα ἐκλογὴ καὶ διὰ τὸ πρόσωπον ὅπερ περιεβλήθη τὸ ὕψιστον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἀξίωμα καὶ διὰ τὰ προηγηθέντα τῆς ἐκλογῆς. Διὸ εὐτυχήσαντες νὰ εὐρωμεν φωτογραφίαν τοῦ ἱεράρχου, δημοσιεύομεν αὐτὴν ἐν τῇ ὀπισθεν σελίδι, παρατιθέμενοι ὥδε βραχείας τινὲς βιογραφικὰς σημειώσεις.

Ὁ νέος οἰκουμενικὸς πατριάρχης Διονύσιος, τέως μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως, κατάγεται ἐκ τῆς πόλεως ταύτης, ἔχει δὲ ἡλικίαν 62 περίπου ἐτῶν. Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας καταταχθεὶς εἰς τὸν κλῆρον καὶ σπουδάσας ἐν τῇ θεολογικῇ σχολῇ τῆς Χάλκης, μετέλθεν ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸν διδάσκαλον ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ Τεσσαράκοντα Ἐκκλησίαις, ἀκολούθως δὲ προήχθη εἰς Μέγαν Πρωτοσύγγελλον τῶν Πατριαρχείων. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1858 ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Ἀμασειᾶς, ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Κρήτης. Ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Διονυσίου ἐξεργάγη ἡ ἐπανάστασις τῶν Κρητῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτός περιέστη εἰς θέσιν λίαν δυσχερῇ ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ ποιμανίου καὶ τῆς ἐξουσίας. Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ὅπως ἀπαλλάξῃ αὐτὸν τῆς δεινῆς ταύτης θέσεως κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1868 ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Γρηγορίου τοῦ Γ', μετέθηκεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Διδυμοτείχου. Μετὰ ταῦτα ἐξελέγη μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῆς τρίτης πατριαρχείας Ἀνθίμου τοῦ Γ' εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐνεκα γήρατος παθόντος Κυρίλλου. Ἐποίμεινε τὴν Ἐκκλησίαν ταύτην μέχρι τοῦ 1879, ὅτε ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους κατὰ τῶν προκαλόγων ἀξιώσεων τῶν Βουλγάρων, ὑπέστη κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ρηθέντος ἔτους ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου τὰς φοβεράς ἐκείνας κακώσεις καὶ βασάνους, αἵτινες ἐξήγειράν τὴν ἀγανάκτησιν παντός τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος. Ἐπειδὴ εἶχε διαδοθῇ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τοῦ μητροπολίτου ὅτι οὗτος ἐνήργει νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα εἰς τὴν πόλιν, εὐθὺς μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ρώσων, οἱ Βούλγαροι ἐκμανέντες καὶ συσσωματωθέντες ὤρμησαν περὶ τοὺς δισχιλίους εἰς τὴν ἑλληνικὴν μητρόπολιν καὶ ἐπέπεσον κατὰ τοῦ μητροπολίτου, ὃν ἀφοῦ ἀνηλεῶς ῥίκισαν καὶ ἔτυψαν, ἔσυραν κατόπιν διὰ τοῦ γενείου κάτω τῆς κλίμακος εἰς τὰς ὁδοὺς. Ἀπὸ τῆς μανίας τῶν βαρβάρων ἐκείνων ἔσωσε τὸν ἱεράρχην τότε ρώσος τις στρατηγὸς ξιφουλκήσας. Ὁ τότε πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Γεννάδιος σπεύσας ἐπὶ τόπου καὶ παραλαβὼν ὠδήγησε τὸν μητροπολίτην εἰς τὴν μητρόπολιν αἱματόφυρτον, ἀναισθητὸν ἐκ τῶν πληγῶν του, ἀνευ κόμης καὶ ἀνευ πώγωνος. Διεδόθη τότε ὅτι ἀπεβίωσεν ἐκ τῶν τραυματίων· ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ πρόνοια διεφύλαξε τὰς ἡμέρας του, ἀμείψουσα νῦν τὸ μαρτύριόν του διὰ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸ ὑπάτον ἀξίωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀφοῦ ἐχρημάτισεν ἔκτοτε πρόεδρος Νικαίας, ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν ἑδρὰν του ἐν Ἀδριανουπόλει πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους.

Ὁ νέος οἰκουμενικὸς πατριάρχης διακρίνεται ἐπὶ δραστηριότητι καὶ σταθερότητι χαρακτῆρος. Εἶνε εὐφύεστα-

τος καὶ ὀξύτατος τὴν ἀντίληψιν, κέκτηται δὲ οὐ τὴν τυχοῦσαν διοικητικὴν ἱκανότητα καὶ ἀπολαύει τῆς εὐνοίας πολλῶν ἀνωτάτων καὶ ἐπισήμων προσώπων τῆς Ὑ. Πύλης.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Αἱ Ἀπόκρεω ἤρχισαν ἄλλ' ἡ Βουλὴ δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, καὶ τὸ πρᾶγμα ἐφάνη εἰς πολλοὺς περιέργον, διότι εἴθισται αὐτὰ τὰ δύο πράγματα νὰ συμβαδίζωσιν.

Συνέβη ὁμῶς τοῦτο διότι περὶ μὲν τῶν Ἀπόκρεω δὲν ὑπῆρχον ἐνστάσεις, διὰ δὲ τὴν βουλὴν ὑπῆρχεν ἡ σοβαρὰ ἐνστάσις περὶ τοῦ ἀκαταρτίστου αὐτῆς, ἐνόσω δὲν ἀνεκηρύσσοντο οἱ βουλευταὶ Τρικκάλων. Ἀλλ' εἰς τὸν καθυστεροῦντα δῆμον Λάκωνος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ, ἐνεκα τῶν ἀπατήτων χιόνων, τῶν καλυπτουσῶν τ' ἀπόκεντρα ἐκεῖνα μέρη. Ὁμολογουμένως ἡ παρούσα νέα βουλὴ μὲ ὅλας τὰς ἐλπίδας, αἵτινες ἐπ' αὐτῆς στηρίζονται, δημιουργεῖται ὑπὸ περιστάσεις λίαν παγεράς.

Τέλος κατωρθώθη νὰ ἐνεργηθῇ καὶ ἡ πολυθρύλητος αὕτη ἐκλογὴ τοῦ καθυστεροῦντος δήμου, ἐγνώσθησαν δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα. Ἐψήφισαν τριάκοντα ἐννέα ἐκλογεῖς, ἔλαβον 39 λευκὰς ψήφους οἱ τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ καὶ 39 μαύρας οἱ τοῦ ἀντιπολιτευομένου.

Δηλαδή ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ τελευταῖον αὐτὸ ἐκλογικὸν ἐπεισόδιον συνῶψισε τὴν γενικὴν σημερινὴν τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τῆς 4 Ἰνουαρίου· ἡ ἀντιπολίτευσις ἔλαβεν ἀκριβῶς παρὰ μίαν τεσσαράκοντα.

Εἰς μίαν τῶν προκαταρκτικῶν συνεδριάσεων τῆς βουλῆς ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Λεβίδης ὑποστηρίζων τὸ μὴ ἔγκυρον τῆς συνεδριάσεως, ἐχαρακτήρισε τὴν βουλὴν ὡς ἀπλὴν συνέλευσιν φίλων.

Ὁ νεκρὸς βουλευτὴς φαίνεται ὅτι ἐμφορεῖται ὑπὸ λίαν εἰδυλλιακῶν διαθέσεων. Τὸ μόνον μέρος Ἰσα Ἰσα εἰς τὸ ὅποιον διστάζει νὰ εἰσέλθῃ ἡ φιλία εἶνε τὸ βουλευτήριον. Ἐκτὸς ἂν ἐννοῇ φιλίαν τὰς διαθέσεις τοῦ κ. Δηλιγιάννη πρὸς τὸν κ. Τρικούπην, τοῦ κ. Ράλλη πρὸς τὸν κ. Λομβάρδον, τοῦ κ. Ρούφου πρὸς τὸν κ. Γεροκωστόπουλον καὶ οὕτω καθεξῆς.

Μεταξὺ τῶν λεγομένων παντοίων καινοτομιῶν καὶ μεταρρυθμίσεων ἃς σκοπεύει ἡ κυβέρνησις νὰ προτείνῃ εἰς τὴν νέαν βουλὴν εἶνε καὶ ἡ ἰδρυσις δύο νέων ὑπουργείων. Τοιοῦτοτρόπως τὰ ὑπουργεῖά μας ἀπὸ ἐπτά, ὅσα ἦνε καὶ τὰ θανάσιμα ἀμαρτήματα, θὰ γείνωσιν ἐννέα, ὅσαι εἶνε αἱ Μοῦσαι.

Τὴν καινοτομίαν ταύτην ὁμῶς θὰ ὑποστηρίξῃ ἐνθέρμως